

Jog & Fegyver

Mint olvasóink talán értesültek róla, a régóta várt (?) új fegyvertörvény 2004. május 1-jén hatályba lépett. Azonban nyomatékosan fel kell hívnunk az olvasó figyelmét arra, hogy semmilyen érdemi változás nem történt! Nem lehet szabadon vásárolni gáz-riasztó fegyvert és nem engedélyköteles a flóbert fegyver sem, és úgy nagyjából a tökéletes jogbizonytalanság állapota lépett fel, hiszen az oly fontos részletszabályokat tartalmazó kormányrendeleteknek se híre, se hamva. - A főszerk.

Elkészült a törvény (2004. évi XXIV. tv.) és az első végrehajtási rendelet is kiadásra került, de ezzel még érdemben nem léptünk túl a részleteiben hatályosként fennmaradt 115/1991 Korm. rendeleten, ugyanis az változatlanul hatályban maradt (a tv. hatályba lépésével egyidejűleg nem helyezték hatályon kívül), viszont módot adott a törvényi szintű szabályozás arra, hogy ezzel egyidejűleg módosítsák:

- az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvényt,
- a fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvényt,
- a vállalkozás keretében végzett személy- és vagyónvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól, a személy-, vagyónvédelmi és magánnyomozói szakmai kamaráról szóló 1998. évi IV. törvényt,
- az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvényt.

Hogy mennyire hézagos lett a törvényi szintű szabályozás, arra jól rámutat a tv. felhatalmazó rendelkezése, amikor felsorolja, hogy a továbbiakban kinek és mire kell rendelkeznie. Ezek azok a felsorolások, amikkel a tv. egyáltalán nem foglalkozik.

„Felhatalmazást kap a kormány, hogy rendeletben szabályozza a lőfegyverek és lőszeresek gyártását, javítását, szállítását, hatástalanítását, forgalmazását, megszerzését, tartását, kiállítását, behozatalát, kivitelét, átszállítását, használatát, a hatástalanított lőfegyverek tartását és forgalomba hozatalát, az engedélyek tartalmi, formai követelményeit.

- (2) Felhatalmazást kap a belügyminiszter, hogy rendeletben meghatározza:
- a hatósági tárolás, leadás, értékesítés, valamint a megsemmisítési eljárás részletes szabályait,
 - a fegyvertartáshoz szükséges elméleti és jártassági követelményeket, a lőterek működtetésére és a lövészetvezetői vizsgára vonatkozó szabályokat.
- (3) Felhatalmazást kap a belügyminiszter, hogy a pénzügyminiszterrel egyetértésben, rendeletben meghatározza a fegyverekkel kapcsolatos tevékenységek engedélyezése igazgatási szolgáltatási és vizsgadíjának mértékét, a díjak beszedésének, kezelésének, nyilvántartásának, a fegyverek, lőszerrendőrségi tárolása és megsemmisítése során felmerült költségek megállapításának szabályait.
- (4) Felhatalmazást kap az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter, hogy az érdekelt miniszterekkel egyetértésben, rendeletben meghatározza a fegyvertartáshoz szükséges egészségi alkalmasság feltételeit és vizsgálatának szabályait.
- (5) Felhatalmazást kap a gazdasági és közlekedési miniszter, hogy a belügyminiszterrel egyetértésben, rendeletben:
- meghatározza a fegyver és lőszer forgalomba hozatalához, forgalmazásához szükséges megelőző és időszakos megvizsgálásának szabályait;
 - meghatározza az a) pontban felsorolt eszközök vizsgálatára vonatkozó mérési eljárásokat és eszközöket, a vizsgálat módját és követelményeit, a kiadandó tanúsítványra, szakvéleményre vonatkozó előírásokat, és kijelölje a vizsgálatra, tanúsítvány, szakvélemény kiadására jogosult szervezetet;
 - kijelölje a lőfegyverek hatástalanításának végrehajtására jogosult szervezetet.”

Joggal merül fel az olvasóban a kérdés, hogy voltaképpen mit is szabályozott a törvény, ha a fentebb felsoroltakat még csak ezt követően kell alacsonyabb szintű jogszabályban meghatározni. Ez egy igen jó kérdés, mint ahogy az is, hogy végül is mit dolgoztak a képviselők ilyen sokáig ezen a törvényen? (Nem tudom mi okból, de nekem ilyenkor mindig Oliver Cromwell jut eszembe, aki praktikus ember lévén, egyszerűen szétkergette az ún. „hosszú parlament”-et.)

Lényeges és minden lőfegyvertartóra kiható rendelkezés a tv. fogalmi rendszere, ugyanis a továbbiakban minden lőfegyverrel kapcsolatos ügyben (közigazgatási és büntetőügyben egyaránt) az itt meghatározott keretek között kell maradni. Ezt a fogalmi rendszert már az alacsonyabb szintű jogszabályok nem módosíthatják, mert azoknak is ehhez kell igazodnia. A zárójelbe tett részek szinonim fogalmaknak számítanak, tehát mindegyik használatos az adott meghatározásra. Természetesen vannak közöttük igencsak mesterkélt meghatározások, melyek alapvetően egy szolgai fordítás eredményei, ami nem válik különösebben díszére annak, aki ezt a jogszabályt

megalkotta, de ha valaki azt fogja hinni, hogy a továbbiakban - cikkeimben - hosszú lőfegyvert fogok írni puska helyett vagy rövid lőfegyvert pisztoly vagy revolver helyett, az téved. Mint ahogy az is nagyot tévedett, aki olyan képviselőket választott, akik ezt a törvényt megszavazták.

Automata lőfegyver: olyan lőfegyver, amely minden lövés után automatikusan újratölt és az elsütő szerkezet egyszerű működtetésével egynél több lövést képes leadni.

Áthatoló (páncéltörő) lőszer: olyan lőszer, amelynél a lövedéket köpeny burkolja és páncéltörő (áthatoló) kemény maggal rendelkezik, ideértve a nem páncéltörő rendeltetésű acélmagvas lőszeret is.

Egylövetű lőfegyver: tölténytár nélküli lőfegyver, amelynek töltényújrjébe vagy a csőfar töltőnyílásába, illetve csőtorkolatán keresztül a csővébe minden lövés leadása előtt külön be kell helyezni a löszert vagy löszeralkatrészeket.

Előltöltő lőfegyver: az olyan egylövetű vagy ismétlőlőfegyver, amelynél a lőport és a lövedéket kizárólag a csőtorkolat irányából lehet a csőbe vagy a forgódobba betölteni, rendeltetészerűen feketelőporral vagy gyárilag a feketelőpor kiváltására készült löporral és hozzávaló csappantyúval működtethető.

Expanzív (kiterjedő) lövedékű lőszer: olyan lőszer, melynek lövedéke üreges csúcsú vagy lövedéke a köpenytől eltekintve nem egy darabból áll.

Félautomata lőfegyver: olyan lőfegyver, amely minden lövés után automatikusan újratölt, és az elsütőbillentyű egyszerű működtetésével csak egy lövést képes leadni.

Flóbert rövid lőfegyver: olyan peremgyújtású egylövetű rövid tűzfegyver, melynek teljes hossza 28 cm-nél rövidebb, kizárólag flóbert töltény működtetésére alkalmas és az Európai Közösségek Tanácsának a fegyverek megszerzésének és tartásának ellenőrzéséről szóló 91/477/EGK irányelve szerint a „B” engedélyköteles kategóriába tartozik.

Flóbert töltény: olyan egybeszerelt töltény, melyet gyúelegyes töltényhüvelyből és lövedékből szereltek össze, lőport nem tartalmaz, és hüvelyhossza nem haladja meg a 10,5 millimétert.

Gyújtólövedéket tartalmazó lőszer: olyan lőszer, amelynek lövedéke olyan vegyi anyagot tartalmaz, amely a levegővel történő érintkezéskor vagy becsapódáskor lánggra lobban.

Hangtompító: lőfegyver torkolatdörejének csökkentésére szolgáló, a fegyvercsőre vagy annak torkolatára felszerelhető eszköz.

Hatástalanított lőfegyver: lőszer, illetve lövedék kilövésére véglegesen alkalmatlanná tett lőfegyver.

Hosszú lőfegyver: olyan lőfegyver, amelynek csöve meghaladja a 30 cm hosszúságot, vagy amelynek teljes hossza meghaladja a 60 cm-t.

Ismétlő lőfegyver: olyan lőfegyver, amelyet úgy terveztek és alakítottak ki, hogy minden lövés leadása után tölténytárból vagy forgódobból a szerkezet kézi működtetésével tölthető újra.

Légfegyver: a 15 Joule vagy annál kisebb csőtorkolati energiájú festéklövő fegyver kivételével a sűrített levegővel vagy egyéb sűrített gáz felhasználásával üzemeltetett, szilárd anyagú lövedék kilövésére alkalmas fegyver.

Leváló köpenyes lőszer: olyan lőszer, amelynek lövedéke űrméret alatti, és a fegyvercsőben való megvezetését - esetenként a lőporgázok hajtóerejének átadását is - valamilyen, a lövedékre szerelt alkatrész végzi, amely úgy lett kialakítva, hogy a cső elhagyását követően a lövedékről - annak a célba csapódását megelőzően - leváljon.

Lőfegyver: a tűzfegyver, valamint az a légfegyver, amelyből 7,5 Joule-nál nagyobb csőtorkolati energiájú, szilárd anyagú lövedék lőhető ki.

Lőfegyverjavítás: a rendeltetésszerű használatnak meg nem felelő lőfegyver fegyverrészének ugyanolyan alkatrészre történő kicserélése, a lőfegyver irányzékán - a rendeltetés szerinti beállítás, illetve a tartozékok rendeltetésszerű, a körülményekhez igazodó cseréje kivételével - végrehajtott módosítás, továbbá a lőfegyver működőképességének helyreállítása.

Lőfegyver-kereskedő: az a természetes személy, jogi személy, valamint jogi személyiséggel nem rendelkező gazdálkodószervezet, aki (amely) kereskedelmi vagy egyéb üzleti tevékenységét teljes

egészében vagy részben lőfegyver- vagy lőszergyártás, kereskedelem, közvetítő kereskedelem, csere, bérbeadás, javítás, hatástalanítás vagy átalakítás területén végzi.

Lőfegyver, lőszer forgalmazása: lőfegyver, lőszer tulajdonjogának átruházása, bérbeadása, ideértve a kereskedelmi és közvetítő kereskedelmi tevékenységet is.

Lőfegyver- és lőszerkészítés (a továbbiakban: gyártás): lőfegyver, lőszer, lőfegyverdarab, flóbert töltény és lőszeralkatrész elkészítése, az elkészített alkatrészek készre szerelése, valamint a lőfegyver olyan megmunkálása, amely azt az eredetitől eltérő kaliberjelű lőszer használatára teszi alkalmassá.

Lőfegyvertartás: a birtoklás, a viselés és a tárolás.

Lőszer: olyan egybeszerelt töltény, amely lövedéket, lőport, továbbá gyúelegyet tartalmaz.

Lőszeralkatrész (lőszerelem): lőpor, gyúelegyes töltényhüvely (csappantyús töltényhüvely), csappantyú és minden robbanó-, gyújtó-, fényjelző, páncéltörő és leváló köpenyes lövedék, melyet tüzfegyverből történő kilövésre terveztek.

Muzeális fegyver és lőszer: az elöltöltő fegyver, továbbá a korszerű perem vagy központi, illetve elektromos gyújtású lőszer használatára alkalmatlan tüzfegyver, és az ilyen fegyverekhez használható 1945 előtt gyártott lőszer.

Nyomjelző (fényjelző) lövedékű lőszer: olyan lőszer, melynek lövedéke a röppályát láthatóvá tevő, meggyulladó anyagot is tartalmaz.

Rendvédelmi szervek: a rendőrség, a rendvédelmi szervek védelmi szolgálata, a vám- és pénzügyőrség és a büntetés-végrehajtás szervei.

Robbanólövedékeket tartalmazó lőszer: olyan lőszer, amelynek lövedéke becsapódáskor felrobbanó töltetet tartalmaz.

Rövid lőfegyver: olyan lőfegyver, amelynek csöve nem haladja meg a 30 cm hosszúságot, vagy amelynek teljes hossza nem haladja meg a 60 centimétert.

Tűzfegyver: olyan, a törvény mellékletének „A”, „B”, „C” vagy „D” kategóriájában meghatározott eszköz, amelyből a kiterjedő forró gáz tolóereje által meghajtott szilárd anyagú lövedék lőhető ki, kivéve, ha

- a) külön jogszabályban meghatározottak szerint hatástalanították,
- b) riasztásra, jelzésre, életmentésre, állatok leölésére vagy szigonnyal történő halászatra, illetve ipari vagy műszaki célokra tervezték, feltéve, hogy csak az itt megjelölt célokra használják,
- c) muzeális fegyvernek tekinthető.

Tűzfegyver fődarab (lőfegyverdarab): fegyvercső, váltócső, betétcső, zár, forgódob és az ezeket egybefoglaló tokszerkezet. A tűzfegyver fődarab abba a tűzfegyver-kategóriába tartozik, amelyre felszerelték, vagy amelyhez gyártották.

Persze ebben is bőven maradtak gondok, hiszen pl. a fegyver-tuning sem a gyártásba, sem pedig a javításba nem fér bele, ami ugyanazt jelenti (elméletileg), hogy nem engedélyköteles tevékenység, viszont olyan lényeges átalakításokat foglal magába, ami lényegesen tágabb, mint amit a javítás fogalma lefed.

A törvény melléklete az alábbi lőfegyver-kategóriákat állapította meg

„A” kategória

1. Automata tűzfegyverek.
2. Más tárgynak álcázott tűzfegyver.
3. Páncéltörő (áthatoló), robbanó-, fényjelző vagy gyújtólövedékeket tartalmazó lőszer, valamint az ilyen lőszerhez való lövedék.
4. Expanzív (kiterjedő) lövedéket tartalmazó pisztoly- és revolverlőszer, valamint az ilyen lőszerhez való lövedék, kivéve a vadászati vagy sportlövészeti célokat szolgáló lőfegyverhez, a használatukra jogosult személyek számára.

„B” kategória

1. Félautomata vagy ismétlő rövid tűzfegyverek.
2. Központi gyújtású egylövetű rövid tűzfegyverek.
3. Peremgyújtású egylövetű rövid tűzfegyverek, melyek teljes hossza 28 cm-nél rövidebb.

4. Félautomata hosszú tűzfegyverek, melyek tölténytára és töltényürje együttesen háromnál több lőszer befogadására alkalmas.
5. Félautomata hosszú tűzfegyverek, amelyek tölténytára és töltényürje együttesen háromnál több lőszer befogadására nem alkalmas, ha a töltőszerkezet eltávolítható, vagy ha nem biztos, hogy szokásos szerszámokkal a tűzfegyvert nem lehet olyan tűzfegyverré átalakítani, amelynek tölténytára és töltényürje együttesen háromnál több lőszer befogadására alkalmas.
6. Ismétlő és félautomata hosszú tűzfegyverek huzagolatlan, 60 cm-t meg nem haladó hosszúságú csővel.
7. Külső formában automata szerkezetű tűzfegyverre hasonlító félautomata tűzfegyverek.

„C” kategória

1. A „B” kategória 6. pontjában felsoroltakon kívüli egyéb ismétlő hosszú tűzfegyverek.
2. Eglövetű hosszú tűzfegyverek huzagolt csővel.
3. A „B” kategória 4-7. pontjaiban felsoroltakon kívüli félautomata hosszú tűzfegyverek.
4. Peremgyújtású eglövetű rövid tűzfegyverek, amelyeknek teljes hossza legalább 28 cm.

„D” kategória

1. Eglövetű hosszú tűzfegyverek huzagolatlan csővel.

A következő számban rátérünk arra, amit a törvény ezen kívül szabályoz.

Dr. Bokros Gábor
ügyvéd